

הורינו

פרשת נח תשפ"ה 47

הורים נתן ה' לנו

מבשלוחו ולכן נשם רצה לכסות את אביו לבד. אבל יפת שהרגשו היה מצד שכל אנושי לכבד את אביו, שלא יהיה האב מוטל בביזיון, מצד השכל האנושי הוא לא היה חושב לעולם לעשות את זה בעצמו לבד, ומה אכפת לו אם זה יהיה על ידו או בעזרת אחר, העיקר שאביו יהיה מכוסה. וזה מה שכתוב בפסוק 'ויקח נשם' שמתחלה ניסה נשם בעצמו אולי יוכל לכסות לבד, וכאשר ראה שזה לא יהיה בדרך התואמת את הכבוד הראוי לאביו, צירף אליו גם את יפת. עד כאן דברי הנצי"ב.

ומעתה מובן שזו הסיבה להבדל בשכר שקבלו. שהרי מצוות כיבוד אב ואם גורמת לשכר ופירות גשמיים גם בעולם הזה, כמו שידוע המעשה עם דמא בן נתינה שזכה להתעשר בחייו. אבל בכל זאת יש הבדל אם אדם עושה את זה מחמת שכך ההיגיון מורה לו - לכבד את הוריו, או מצד שכך ציוותה התורה. ונשם שעשה מצד מצוות התורה, רצה לעשות את המצווה בעצמו בגופו, ועל כן התברך שיהיו מבניו עובדי ה' ותורתו, ויזכו למצוות ציצית ויתקדש על ידי כך שם שמים בעולם כפי שאומר הפסוק "ברוך ה' אלוקי נשם". ואילו יפת שאמנם כיבד את אביו אבל התכוון מצד ההיגיון האנושי של כבוד לאבא, הוא באמת זכה רק לשכר גשמי בעולם הזה של קבורה לבניו.

הורינו דברות קדשך

כיבוד אב ואם בפרשת השבוע עפ"י 'המאורות הגדולים', הגאון רבי שמשון קורלנדסקי שליט"א

וַיִּקַּח נֶשֶׁם וַיִּפֹּת אֶת הַשְּׂמֵלָה וַיְשִׂימוּ עַל שְׂכָם שְׁנֵיהֶם וַיֵּלְכוּ אַחֲרָיִת (ט' כ"ג)

רש"י במקום מביא את דברי המדרש ששם התאמץ יותר לכסות את אביו ולשמור על כבודו: "אין כתיב ויקחו אלא ויקח לימד על נשם שנתאמץ במצווה יותר מיפת, לכך זכו בניו לטלית של ציצית ויפת זכה לקבורה לבניו". אמנם רש"י לא מזכיר וגם לא מובן בדברי המדרש, מה היא אותה התאמצות נוספת ומיוחדת של נשם.

הנצי"ב ב'העמק דבר' מבאר שמלשון הפסוק רש"י הבין שהם לקחו שניהם יחד את הכיסוי, משום שלא היה אפשר לכסות את אביהם בדרך כבוד, אם לא שיעשו שניהם יחד. ואם היה אפשר לעשות ביחיד לא היו עושים שניהם אלא נשם לבדו. ולא בגלל שהרגשו של נשם היה חזק יותר כלפי אביו אלא בגלל ששם היה הרגשו משום מצוה. והכלל במצווה שטוב לעסוק בעצמו יותר

כשם שחובה על כל אחד ואחד מישראל ללמוד את ההלכות המצויות, כהלכות ברכות, שבת, שמירת הלשון ועוד, כך חובה על כל אדם ללמוד ולשנן את הלכות כיבוד אב ואם ומוראם, שמצווה זו היא תמידית בכל זמן, וחמורה היא עד מאוד, ואם לא ילמד את הלכותיה, מאין ידע היאך לקיימן, וכשל בדברים רבים, מבלי לדעת שהוא נכשל.

הורינו דרך חיים

כיבוד אב ואם בהלכה ומנהג

להקדים שלום לאבא ואמא

כאשר הולכים בדרך ופוגשים באבא או אמא ההולכים יחד עם אחרים, חובה עלינו להקדים שלום קודם כל לאבא ואמא ורק לאחריהם לאחרים שעימם, וזהו כבודם של ההורים. ומצוי הדבר כשמגיעים לשמחה משפחתית, ויושבים בשולחן ה"מזרח" חתן בר המצווה או חתן השמחה, ואביו של חתן השמחה, וגם אבא של המשתתף בשמחה שהוא סב החתן. וצריך לשים לב לתת ברכת מזל טוב ושלוש קודם כל למי שהוא אביו, אפילו שהוא לא חתן השמחה, ורק אחרי כבודו, לתת ברכת מזל טוב לחתן השמחה או לאביו.

ומבואר בפוסקים שזו חובה שאם לא כן, קיים חשש שפוגע בכבודם מכיון שמראה שהם חשויים בעיניו (אפילו אם רק כרגע) פחות מאחרים שמקדים לאחרים שלום לפנייהם. ומוכיחים דבריהם ממה שכתבו הפוסקים¹ בברכת המזון כשעושים זימון, נוטלים רשות קודם כל מאביו ורק אחר כך משאר המסובין המכובדים (ואפילו כהנים). אמנם רצו לדון שמא כיון שחתן דומה למלך ראוי להקדים לו, אולם פסק מרן

הגר"ח קנייבסקי שגם במקום חתן מחויב להקדים את אביו. אמנם במצב שפוגש באחר שאינו אביו תחילה, למשל שמקדים אותו בכמה צעדים, וכגון בסבא שאם ידלג עליו ולא יתן לו ברכת שלום משום שרוצה קודם לברך את אביו, סבו יפגע, יראה לעשות זאת בצורה שלא תפגע כלל באביו. משום שאם יש מצב ששניהם מושיטים יחד את ידם לשלום, ובכל מקרה מישהו מהם ירגיש אי נוחות כאשר תפנה לשני, אתה מחויב קודם כל בכבוד אביו ושלא לגרום לו פגיעה, ורק אחר כך בכבוד סבו, וכמובן ראוי להתנצל מיד בפני סבו ולהסביר לו את העניין. ואם אביו מקבל בהבנה ואדרבה מעדיף שיכבד קודם כל את סבו, מותר לו להקדים את סבו משום שבכזה אופן לא תהיה פגיעה בכבוד אביו.

ומובא בספר "אנא עבדא" כשהיה אביו נכנס לכולל בו כיהן הרב קובלסקי כראש הכולל, היה עוזב הכל ורץ לקראת אביו כמקדים פני מלך, או נדיב ותורם גדול, וזאת על אף שראה אותו שעות מעטות קודם לכן.

1. ש"ך רמ"ב כ"ז

מעשה אבות

סיפור מהחיים

הגר"י טרעגער זצ"ל פנה פעם במכתב אל חותנו הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל, בעניין מה שביקשו להכריע בדבר מריבה שפרצה בין אב לבנו שיש ברשותם מפעל, ורוצים לחלוק ואינם יודעים איך וכו', ענה מרן הגרש"ז: חתני היקר, אם אתה לו שמעני - סלק עצמך מתוך 'דין' זה, כי עניינים אלו (שבין אב ובנו) הרי הם מענייני 'חמורה שבחמורות', על כן משוך ירך תיכף מכל העניין. (הגאון הגדול רבי יוסף הכהן רפפורט שליט"א)

כידוע היה הרה"ק רבי יחיאל מיכל מזלאטשוב זי"ע רק פעם אחת אצל מרן הבעש"ט הקדוש זי"ע, בערוב ימיו אמר שאילו היה נוסע אפילו רק פעם אחת נוספת אל הבעש"ט היו בני ישראל נגאלים בביאת גואל צדק, אלא שנמנע מלנסוע פעם נוספת מאחר שאביו ציווה עליו שלא ייסע עוד. שאלוהו תלמידיו, רבי, וכי לא היה עדיף לעבור פעם אחת ויחידה 'עבירה לשמה' ובכך הייתם מביאים סוף וקץ לגלויות ישראל עם כל הצרות הכרוכות בהם? נענה הרה"ק רבי מיכל'ע ואמר, 'לא מחכמה שאלתם על כך', כי אם הייתי מפר את ציווי אבי והייתי משים פעמי אל הבעש"ט זי"ע, שוב לא הייתי אותו 'מיכל'ע' (שהרי עברתי על רצון אבי) והייתי מאבד את מדרגותיי ושוב כבר לא היה בכוחי להביא את המשיח. (באר הפרשה)

ב'דרך שיחה' מביא שנשאל מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, **עד כמה מחויבים הבנים להחזיק את הוריהם הזקנים בביתם, עם כל הקושי הכרוך בדבר.** וענה, עד כמה שהיית מחזיק בביתך אילו היה המדובר ב'בנך' (ולא אבך). וכשהגיעו הדברים לאזני גיסו שיבלח"א מרן הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א, שאל את פי חמיהם מרן הגאון רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, ואמר שאינו נכון, כי את האב צריך לכבד יותר מהבן.

ושוב שאלו את מרן הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל, באם היו לפניו אביו וכהן, את מי עליו להקדים לכבד. השיב הגר"ח שיקדים את כבוד האב. חזרו ושאלוהו, הרי הוא ואביו חייבים בכבוד הכהן, והשיב כי כיבוד אב זה 'פיקוח נפש' שהרי כתוב למען יאריכון ימין... וכן הביא הגר"ח בספרו 'ארחות יוסף', ש'בזמן החזון איש זצ"ל היה בבני ברק אברך אחד שאמרו עליו שאין מתנהג עם אביו כראוי, וכשאביו נפטר אחר כמה שבועות מת פתאום, והוא היה צעיר ובריא, ואמרו, שאביו תבעו לדין'. ושמעתי בשם הגאון רבי חיים ברים זצ"ל שהיה אומר משם רבו מרן החזו"א זי"ע, **ש'אבן הבוחן' לראות כמה מידת יראת שמים יש באדם - ע"י שרואים כיצד הוא מטפל בהורים זקנים.**

וזכור מה שאמר מרן הגר"י הלוי סאלאוויצ'יק זי"ע מבריסק לבניו בימיו האחרונים, **'כאפט אריין די מצוות עשה פון כיבוד אב'...** ('תחטפו' לקיים מצוות כיבוד אב), כי עוד זמן קצר לא תזכו לקיים מצוה נכבדה זו. אף אנו נעני ונאמר לכל מי שזכה ויש לו אב ואם לאורך ימים ושנים, אל תמתינו לימים שתרצו לקיים את המצווה הגדולה הזאת וכבר לא תוכלו... והחכם עיניו בראשו שלא להיות כמו אותם האנשים אשר מתחרטים אח"כ מדוע נהגו בטפשות ולא 'תפסו מצוה זו בשני ידיים'...

וכבר אמר הרה"ק ה'נתיבות שלום' זי"ע לבנו יבדלחט"א כ"ק אדמו"ר מסלונים שליט"א כאשר שירתו בנאמנות לעת זקנתו, **מקנא אני בך שאתה זוכה למה שאני לא זכיתי** (שכן אביו הרה"ח רבי משה אברהם זצ"ל נעקד על קידוש ה' ב'מלחמה הנוראה')...

רב הנסתר

מאמר חז"ל או מעשה רב בנושאי מצוות כיבוד הורים נטמנו בתמונה, גלו ושלחו לנו, ואולי תזכו בפרסים!

horeinuorg@gmail.com
או בפקס: 077-6021640

פתרון חידת 'רב הנסתר' לחג הסוכות ושבט בראשית: מובא בשו"ע שאסור להתפלל מאחורי רבו ולא לפניו או לצדדיו, משום שמשווה עצמו לרבו. וברמ"א כתב שאם זה סדר הישיבה הקבוע בבית הכנסת מותר, ובמשנה ברורה (ס"ק כ"ד) כתב שכל הדינים האלו גם כלפי אביו, ובכל מקרה טוב להחמיר שלא יתפלל מאחורי אביו כדי לא לגרום לו להתעכב שלא יוכל לפסוע לאחוריו.

הודעה תשלח לפותרים נכונה שעלו בגורל.

בלבד הקפידה תורה אלא אף על הביזיון **שכל המבזה אביו או אמו אפילו בדברים ואפילו ברמיזה** הרי זה ארור מפי הגבורה שנאמר ארור מקלה אביו ואמו והרי הוא אומר עין תלעג לאב ותבוז ליקהת אם וגו' **ויש לבית דין להכות על זה מכת מרדות ולענוש כפי מה שיראו**. וכן משמע מדברי השו"ע⁵ להלכה.

ורבי אליעזר אזכרי זי"ע בחרדים⁶ הוכיח, שאפילו אם מבזה אותם בליבו עובר על הארור. וזה לשונו: ועל המבזה אביו או אמו בליבו או בדברים או במעשה שסותר דבריהם או יושב במקום המיוחד להם וכיוצא בזה, נאמר ארור מקלה אביו ואמו, **ופירשו שאינו לשון קללה אלא לשון ביזיון. ומצאנו ביזיון בלב דכתיב ותבז לו בליבו וכו'**

בקובץ הערות (סי' יז) כתב שאיסור מקלה אביו ואמו הוא אפילו במקום מצוה, שלא כמו במצות כיבוד ומורא שנאמרה דוקא שלא במקום מצוה, ומשום ששם נאמר 'אני ה' ונלמד מכך שכולכם חייבים בכבודי, אבל במקלה אביו ואמו לא נאמר 'אני ה'', לומר לך **שגם במקום כבוד ה' אסור לקלל ולבזות אביו ואמו.**

1. דברים כ"ז כ"ט 2. הלכות לשון הרע, פתיחה, ארורין, ד' 3. שבועות ל"ו. 4. הלכות ממרים פ"ה הט"ו 5. יו"ד סימן רמ"א סעיף ו' 6. פ"א מ"ע התלויות בלב אות ל"ה

האם עוברים על איסור "ארור" כשלא מעריכים את ההורים בלבד?!

הכבוד אינו אמור רק במעשה ופעולה חיצונית, כי אם העיקר להוקירם ולהעריכם כרום ערכם בליבו ובמחשבותיו. וכמו שכותב רש"י¹ על הפסוק ארור מקלה אביו ואמו, שהכוונה מזלזל. וב'צרוך המור' במקום כתב: לא אומר "מקלל" אלא מקלה. כי מי הוא שיקלל את אביו ואמו בפרהסיא, אלא אומר "מקלה", שאינו נוהג בהם כבוד כפי הראוי, ויש לו טינה בליבו ולא מעריך אותם, אף על פי שבפרהסיא כן מכבד אותם.

ב'חפץ חיים², מונה את הארורין שעליהם עובר המספר לשון הרע וכותב מרן החפץ חיים: ואם חס ושלום סיפור לשון הרע על אביו ואמו עובר על "ארור מקלה אביו ואמו". וידוע מאמר הגמרא³ "ארור שיש בו קללה, בו נידוי". לכן על האדם שלא נזהר בשמירת הלשון להיות חרד בנפשו שמא נידו אותו בשמים בגלל זה. ואמנם מלשון הרמב"ם⁴ משמע שעובר רק כשמבזה אותם **בדברים** ואפילו רק ברמיזה, שכתב הרמב"ם: ולא על הקללה

ניתן להפנות שאלות ליועצי 'הורינו' עבור מדור זה בכתובת דוא"ל המופיעה בגב הגיליון. סודיות מובטחת.

לעצם העניין, אי אפשר להכריח אותך לשמוע שידוכים ולהתחתן, ברור. גם אם הוריי היקרים חושבים שזה הדבר הנכון ביותר, הם לא יכולים כמובן להכריח ולהחליט עבורך. ובכל זאת, תחשוב על זה רגע. תנסה לחשוב עם עצמך, האם הסיבה שאתה לא רוצה כרגע להתחיל שידוכים היא באמת לא מחמת סיבה שתהיה קיימת גם בעוד שנה ובעוד שנתיים, כי קשה לך אולי לחשוב על מחויבות קבועה, או לקבל החלטה כה משמעותית. אם אכן לדעתך גם בעוד שנה תרגיש כך, אז להיפך, אולי כדאי לפרק את הבעיה כמה שיותר מוקדם ולא לחכות.

המציאות מוכיחה שדווקא הורים רואים במבט רחב את טובתו הכי שלמה של הילד, הם רואים את המכלול ושואפים שיהיה לו את הכי טוב. אתה חושב שאם לא היית מוכן הוריי לא היו מרגישים את זה? טעות, הם היו מרגישים את זה לפני שאתה היית מעלה את זה על דל שפתיך. הורים באמת מכירים את ילדיהם וחותרים ומתפללים כל חייהם לתת להם את הכי טוב, אולי תתן להם קרדיט?

ובינינו, הרי אף אחד לא בקש ממך כרגע לסגור עם שידוך מסוים, בקשו ממך להיות פתוח להצעות. ואולי תגיע הצעה שגם אתה תחשוב שהיא טובה ומוצלחת עבורך? עצתנו לך שתסמוך על הוריי מבקשי טובתך הנאמנים ביותר בעולם, וגם אם אתה לא חייב כי הרי אף אחד לא יכול להכריח אותך ואין חיוב כיבוד הורים להתחתן בשבילם, תן ללבך מרגוע שיש אותם שדואגים לך באמת. ואם אתה זקוק להכנה נפשית כי חשבת שזה יגיע עוד שנה, עוד חצי שנה. תנסה להגיע איתם להבנה שלא מיד אחרי החגים אלא רק אחרי חנוכה, כדי שזה לא "יפול עליך". אבל מעבר לכך, תשמח ותודה על כך שדואגים לך ומלווים אותך ומבקשים אך ורק את טובתך כל חייהם. בהצלחה, ותעדכן בס"ד בבשורות טובות.

והשיב לב

שאלות ותשובות משולחנם של יועצים רבניים ומטפלים

ארגון הורינו שלום וברכה שמי יואל נ. אני בחור ישיבה רגיל, אפשר לומר. משתדל ללמוד טוב ולעשות את תפקידי בעולם. עכשיו הגעתי לאיזה שהוא ויכוח לא קל עם הורי היקרים, ואני רוצה להתייעץ איתכם מה עלי לעשות. אבא קרא לי לפני ראש השנה ואמר לי, כדאי שתשים לב להתפלל השנה שהקב"ה ישלח לך את הזיווג המיועד לך. אם זה לא היה מספיק ברור, אמא שישיבה ליד אמרה לי - אנחנו רוצים שאחרי החגים תתחיל לשמוע שידוכים. יש כל מיני הצעות, ואנחנו רוצים לברר ואי"ה להתקדם.

ומה הבעיה? שאני מרגיש רחוק מזה, עדיין לא "בפרשה", עדיין לא בשל כדי להתחיל בפרק שידוכים. אני מרגיש שיש לי עוד הרבה מה להתקדם ולקבל בישיבה לפני שאני מתחתן, למה עכשיו? דיברתי על זה עם הורי, אבל הם לא אהבו את הדחיה שלי, בלשון המעטה. אפילו מעט כעסו שאני לא מעריך את זה שיש הצעות טובות ואני לא מתחשב בכך שהם רוצים ומקווים שזה יקרה השנה, זה מסתדר עם השידוכים הבאים של אחיותי ואחי וכו' ואני שואל, עד כמה אני צריך ומחויב לרצות אותם ולעשות את זה כדי שהם ישמחו. הרי ההלכה היא לגבי עם מי להתחתן שאין חיוב לשמוע להם, ומה לגבי מתי להתחתן, האם יש לי חיוב, הלכתי או מוסרי, לרצות אותם נגד רצוני ותחושותי לגבי תחילת שידוכים? אודה לתשובה.

שלום יואל היקר, זכית שיש לך הורים שדואגים לך ורוצים את טובתך מאוד. גם אם יש ביניכם ויכוח, בוא נמסגר קודם כל את הדברים וצריך להודות על החלק הזה שיש הרבה שהיו מתפללים לזכות שמישהו יעזור להם ויכוון אותם וידאג להם כמו שהוריי דואגים לך וחושבים על טובתך.

ותהי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה

מתוך שיעוריו של הרה"ג שמעון שפיצר שליט"א - מכון 'הבינו'

לה' פירושו שהאדם יודע שאינו צריך להבין הכל, וככל שהוא רואה דברים שאינו מבינם, כך הוא מתרחק מן ההווה אמינא שהוא יכול לתת הסברים לכל מה שנעשה בעולם.

והדרך להגיע אל הביטול לה', היא על ידי שהאדם רואה כמה טובות הוא עושה עמו, וכך מרוב התבוננותו בהנהגתו של השי"ת, הוא אומר: "רב טובך יביעו וצדקתך ירננו", ואחר הוא משכיל להבין כי "חנן ורחום ה' אך אפיים וגדל חסד" וכו' וממשיך ואומר, שאם מעתה יהיה דבר מה שלא יבין, ידע כי "צדיק ה' בכל

דרכיו וחסיד בכל מעשיו". וזהו גם הפירוש: "להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות", מן החסדים הנגלים שרואים בעת הבוקר, באים להאמין בה' בעת החושך.

ומעתה נבין שעבודה זו קיימת גם לגבי כיבוד אב ואם, והיינו כי על האדם לדעת, שגם אותם חלקים שאינם נעימים לו ושגורמים לו למריחות, אין בהם כדי לגרע מן הכבוד שעליו לרחוש בלבו לאביו. וטעם הדבר, שהרי הוא עצמו אינו מכיר את כללות התמונה, והוא עצמו אינו יודע אם הייתה לו לאביו בחירה בדבר זה אם לאו, והרי אפשר שנטלו ממנו את כוח הבחירה כדי להעמיד את הלב בניסיון ולהביא אותו על ידי כך לשלמות הנפש.

דבר אחד ברור לנו לחלוטין כיהודים מאמינים, שהבן היה מוכרח להיות במצב הזה כי אלו הם ההורים המדויקים ביותר עבורו שהקב"ה "סידר" עבורו. ואיך שלא

יהיה, הבן מחויב שיהיה לו על עצמו כוח הביטול, והיינו שלא יחשוב על חסרונותיו של אביו, ואם יעלו לו במחשבתו שלא מרצון, אלא יפנה מחשבתו למעלותיו ויתבונן בהן. וכל אחד יוכל למצוא מעלות מיוחדות אצל אביו, אם רק ירצה למצוא, שהרי כל יהודי נברא בצלם אלוקים והוא טוב במהותו וכמה מעלות טובות שיש לו.

הנה ישנם אנשים המקיימים מצות כיבוד אב ואם ואינם רואים שמהותם משתנית. כלפיהם דיבר הנביא בשם ה' אלוקי ישראל: **וְעַן כִּי נִגַּשׁ הָעָם הַזֶּה בְּפִי וּבְשִׁפְתָיו כְּבָדוֹנִי וְלִבּוֹ רִחַק מִמֶּנִּי וְתִהְיֶינָה יְרֵאָתָם אֵתִי מִצְוֹת אֲנָשִׁים מְלֻמְדָה¹**. אילו היו מקיימים מצוה זו בהבנת לבם, היו חייהם משתנים ומתקרבים אל אביהם שבשמים. אבל עתה שקיימוה רק מצות אנשים מלומדה, לא הועילה להם לבוא אל התכלית.

ובחיי אדם² הרחיב את דברי החרדים, וזה לשונו: מכבדם בליבו

שהם חשובים בעיניו ובלבו, **דהיינו שידמה**

בעיניו שהם גדולים ונכבדי ארץ, אף

שבעיני שאר בני אדם אינם חשובים כלל.

וזה עיקר כיבוד, שאם לא כן, הרי כתיב "בפיו

ובשפתיו כבדוני ולבו ריחק ממני". ואומרים

בשמו של הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל,

שעל האדם למצוא דבר אחד, יחיד ומיוחד,

הנמצא אצל אביו ואינו נמצא אצל אחרים,

וזאת כדי שיראה אותו בדבר זה כגדול הדור.

ואמנם יהיה מי שישאל, ואפילו שלא בצדק:

איך תרצו שאכבד את אבי בלבי ושאתכל

עליו כעל גדול הדור? אם תכירו את אבי תבינו

שאני לא מסוגל למצוא בו מעלה. ונחזק אף

אנו את שאלתו: איך אנחנו מבקשים מילד

להעריך מה שאינו מסוגל לראות, הלא כלל

הוא בחינוך, שכאשר מבקשים לעודד ילד

על ידי מחמאות, בשום אופן לא נחמיא לו

על דברים שאין בו, כי אם נעשה כן, נגרום לו

שיזלזל בדיבורנו ושלא יקבל אותם בצינות

הראויה. אלא תמיד נחפש נקודות שהוא חזק בהן, ונחמיא לו

עליהן. ואם כן, **מנקודת מבטו של הילד** אנחנו מבקשים ממנו

כרגע למצוא מעלה שאינו רואה ולהעריך אותה, איך אנחנו

מבקשים ממנו כזה דבר?!

אכן התשובה לכך היא לפי מה שביארנו בעבר, שכל תכלית

מצות כיבוד אב ואם היא להתבטל על ידה להקב"ה, והנה ביטול

1. ישעיהו כ"ט י"ג 2. חלק א' ס"ד סעיף ג'

לעילוי נשמת
מנחם מנדל בן יהושע דב

לרפואה שלמה
אליעזר לוי בן רייכל
ברוך מנחם יקותיאל בן חנה
עמנואל בן טילא

לזרע של קיימא
בעילום שם

לזיווג
נועה בת איילת

להצלחה וס"ד
שמעון יהודה בן שרה

הורינו
הוריה נאמן הלב

יו"ל ע"י ארגון הורינו לחיזוק מצוות כיבוד אב ואם
בנשיאות מרן הגה"צ רבי אורי וייסבלום שליט"א ובהכוונת גדולי ישראל
ע"ר 580780617 | רח' יוסלה רוזנבלט 2 ירושלים.

תרומות יתקבלו בברכה. אפשרויות הנצחה בעלון ובכלל פעולות הארגון לע"נ הוריהם או יקיריהם ולזכות פרנסה והצלחה, זש"ק זיווג - למען ייטב לך!

לקבלת גיליון הורינו השבועי במייל כתבו לנו **צרפו אותי** לכתובת המייל, וכן לפניית בנושאי תוכן, פתרון חידת 'רב הנסתר' ולפרסום סיפורים אישיים
בנושאי כיבוד הורים: horeinuorg@gmail.com או בפקס: 077-6021640 | Zelle: dedications@horeinu.org